

egzemplarz bezpłatny

miesięcznik

RM NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

SERWIS INFORMACYJNY

SOLIDARNOŚĆ

MAŁOPOLSKA

luty 2018

nr 2 (737)

ISSN 1507-0875

Plan szkoleń na I półrocze 2018 r.

Szkolenia wyjazdowe, Willa „Salamandra” Krynica, ul. Ludowa 26

4-6 kwietnia	– Ogólnozwiązkowe
25-27 kwietnia	– Negocjacje
9-11 maja	– Mobbing w miejscu pracy
16-18 maja	– Ogólnozwiązkowe
6-8 czerwca	– Zwolnienia grupowe i sposoby rozwiązywania umów o pracę
13-15 czerwca	– Negocjacje

Cena szkolenia: 125 pln netto (153,75 pln brutto).

Szkolenia stacjonarne, Kraków, pl. Szczepański 5, sala 406

27-28 lutego	– Kompetencje społeczne liderów związkowych
9-10 kwietnia	– Ogólnozwiązkowe
16 kwietnia	– Szkolenie dla komisji rewizyjnych
20 kwietnia	– ZFŚS
27 kwietnia	– Szkolenie dla skarbników
7-8 maja	– Negocjacje
18 maja	– ZFŚS
21-22 maja	– Ogólnozwiązkowe
25 maja	– Szkolenie dla skarbników
11-12 czerwca	– Mobbing i dyskryminacja

Szkolenia stacjonarne są bezpłatne.

Szkolenie sip, Willa Salamandra, Krynica, ul. Ludowa 26

23-25 maja 2018 r.
Cena szkolenia: 800 pln netto (984 pln brutto).

Szkolenie sip, Kraków, pl. Szczepański 5, sala 406

11-13 kwietnia 2018 r.
Cena szkolenia: 350 pln netto (430,50 pln brutto).

Zgłoszenia są przyjmowane w Dziale Szkoleń, pl. Szczepański 5, pok. 403, 404, tel./fax 12 423-12-98, 12 421-60-54 w. 26, email: szkolenia@solidarnosc.krakow.pl. Zgłoszenia są przyjmowane na podstawie wypełnionego i podpisanego formularza (do pobrania ze strony www.solidarnosc.krakow.pl).

Ilość miejsc ograniczona – decyduje kolejność zgłoszenia. Organizator zastrzega sobie prawo odwołania szkolenia w przypadku braku wystarczającej ilości zgłoszeń.

Więcej szczegółów na stronie www.solidarnosc.krakow.pl.
Serdecznie zapraszamy!

SERWIS INFORMACYJNY

Wydawca: Region Małopolski NSZZ „Solidarność”.
Redaguje zespół: Joanna Furtak, Agnieszka Masłowska, Adam Gliksman (red. nac.).
Projekt graficzny: Fabryka Reklamy, tel. (+48 12) 294 81 80. Skład: Joanna Furtak.
Foto okładka: Agnieszka Masłowska.
Druk: Ekodruk s.c. Nakład 1500.
Adres redakcji: Pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków, tel./fax: (12) 423 12 98,
e-mail: info2.krakow@solidarnosc.org.pl, ISSN 1507-0875.

Uwaga! Redakcja zastrzega sobie prawo wprowadzania zmian w materiałach niezamówionych oraz nie gwarantuje zamieszczenia tekstów autorskich przekazanych w formie nieczytelnej. Numer zamknięto 7 lutego 2018 r.

Po następnym numerze zapraszamy 13 lutego 2018 r.
Zapraszamy na stronę internetową: www.solidarnosc.krakow.pl

Spis treści:

AKTUALNOŚCI

Adam Gliksman

Z prac Zarządu 3

Oplatki Małopolskiej „Solidarności” 4
Relacje z spotkań oplatkowych w Krakowie, Oświęcimiu, Bochni, Nowym Sączu i Limanowej.

Agnieszka Masłowska

Droga do wolnych niedziel 7

Agnieszka Morawiec

Forum z Małopolskim

Kuratorem Oświaty 9

SPOŁECZEŃSTWO

Agnieszka Masłowska

Więcej dni wolnych? 12

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Adam Gliksman

Europejski Dialog Społeczny 14

Z REGIONU 10

Karty rabatowe dla ludzi „S”

Stowarzyszenie Sieć Solidarności dołączyło do programu „Biznestank” stacji paliw ORLEN oraz BLISKA.

Dzięki karcie zniżkowej podczas **tankowania wszystkich rodzajów paliw** na stacjach Orlen i Bliska w całej Polsce zaoszczędzimy 8 gr na stacjach Orlen i 5 gr na stacjach Bliska na każdym litrze paliwa. Koszt karty to jednorazowy wydatek 10 zł.

Informacje na temat programu można otrzymać w Dziale Informacji i Promocji, pl. Szczepański 5, pok. 404, tel. 12 423-12-98, e-mail: joanna@solidarnosc.krakow.pl.

Z PRAC ZARZĄDU

W trakcie posiedzenia ZR z satysfakcją odnotowano uchwalenie w dn. 10 stycznia br. ustawy ograniczającej handel w niedzielę, która choć nie w pełni realizuje postulaty NSZZ „Solidarność”, to stanowi krok w dobrym kierunku. Zastępca przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność” Jerzy Jaworski przedstawił relację z prac Prezydium KK, podkreślając, że w 2018 r. duże nadzieje wiążą się z wzmocnieniem roli związków zawodowych, m.in. poprzez zmiany w Kodeksie pracy i w ustawie o związkach zawodowych. Związek ma m.in. na celu zwiększenie ochrony działaczy związkowych, tak by w przypadku zwolnienia dyscyplinarnego mogli pozostawać w zakładzie pracy do czasu ewentualnego prawomocnego wyroku sądowego, potwierdzającego zasadność rozwiązania umowy. Ma to na celu ukrócenie stosowanych przez pracodawców praktyk, prowadzących do niszczenia organizacji związkowych w zakładach pracy poprzez niezgodne z prawem zwalnianie liderów. Trwają prace komisji kodyfikacyjnej, których wyniki być może poznamy w połowie roku. Dla NSZZ „Solidarność” szczególne znaczenie mogą mieć zmiany w kwestii określenia reprezentatywności związkowej, która ograniczy, a w niektórych przypadkach wyeliminuje znaczenie małych, „kanapowych” związków zawodowych.

Adam Lach, wiceprzewodniczący ZR i przewodniczący RKW przedstawił informację z przebiegu wyborów związkowych. Do połowy stycznia 2018 r. RKW zarejestrowała 30 protokołów wyborczych. Podczas posiedzenia Zarządu poinformowano, że Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Małopolskiego odbędzie się w dn. 29-30 czerwca br. w Krakowie.

Zarząd Regionu podjął również decyzję w sprawie przyznania tytułów „Zasłużony dla NSZZ Solidarność Regionu Małopolskiego”.

Zgodnie z przyjętym w 2015 r. regulaminem co roku Zarząd może przyznać 10 tytułów osobom, które szczególnie zasłużyły się dla związku od jego powstania do dziś. Kandydatury, zaopiniowane przez Prezydium ZR przedstawił sekretarz ZR Adam Gliksman. W oparciu o zgłoszenia Prezydium zamierzało do ZR o przyznanie tytułów pośmiertnych Marianowi Chuchrowskiemu z Tarnowa, Kazimierzowi Fuglowi z Krakowa, Grażynie Mizgale z Limanowej, Zbigniewowi Szkarłatowi z Nowego Sącza oraz Bogdanowi Włosikowi i Jackowi Żabie z Krakowa. Tytuły otrzymali również Piotr Masłowski z Nowego Sącza, Franciszek Stabach z Gorlic i Tadeusz Wojciech Drwal z Krakowa. Przewodniczący Wojciech Grzeszek przypomniał także, że w grudniu 2017 r. tytuł został przyznany Piotrowi Marii Boronowi. Uchonorowany statuetkę otrzymał kilka dni przed śmiercią.

Podczas posiedzenia ZR przedstawiono również harmonogram szkoleń związkowych w pierwszym półroczu 2018 r. Wykaz szkoleń jest dostępny m.in. na stronie internetowej ZR i w „Serwisie”.

Po zakończeniu obrad członkowie Zarządu Regionu udali się na spotkanie opłatkowe Małopolskiej „Solidarności” z udziałem ks. abp. Marka Jędraszewskiego.

Dziewięć osób, w tym kilka pośmiertnie, zostało uhonorowanych tytułami i statuetkami „Zasłużony dla NSZZ Solidarność Regionu Małopolskiego”. Podczas posiedzenia Zarządu Regionu Małopolskiego w dn. 16 stycznia br. dyskutowano również o wyzwaniach stojących przed związkiem w 2018 r.

Oplatki Małopolskiej „Solidarności”

16 stycznia br. w Domu Kolarza na tradycyjnym spotkaniu oplatkowym zebrali się związkowcy i przyjaciele Małopolskiej „Solidarności”.

Wśród zaproszonych gości znaleźli się Metropolita Krakowski ks. abp Marek Jędraszewski, Wojewoda Małopolski Piotr Ćwik, poseł na Sejm Elżbieta Duda, Wiceprzewodniczący Rady Miasta Krakowa Bolesław Kosior, dyrektor Lasów Państwowych Jan Kosiorowski i dyrektor ARiMR Adam Ślusarczyk.

Spotkanie rozpoczęło wręczenie Srebrnych Krzyży Zasługi za propagowanie wartości patriotycznych oraz odznaczeń „Zasłużony dla Małopolskiej Solidarności”. Odznaczeni Srebrnym Krzyżem zostali Marek Czapla oraz Katarzyna Schejbal-Dereń.

Tytułem Zasłużony dla Małopolskiej „Solidarności” zostali uhonorowani: Piotr Masłowski, Franciszek Stabach, Tadeusz Wojciech Drwal oraz pośmiertnie: Marian Chuchrowski, Kazimierz Fugiel, Grażyna Mizgała, Zbigniew Szkarłat, Bogdan Włosik i Jacek Żaba.

Wojciech Grzeszek przewodniczący Małopolskiej „Solidarności”, złożył na ręce abp. Marka Jędraszewskiego oraz przybyłych kapelanów „Solidarności” podziękowania za szczególne wsparcie płynące z Kościoła podczas stanu wojennego, ale również za to dzisiejsze – równie potrzebne. Przewodniczący życzył zebrany, żeby „z ich działań zawsze płynęło dobro i potrafili wznosić się nad wszystkimi, nawet trudnymi sprawami.”

„Robicie bardzo wiele dobrego dla ludzi pracy i dla naszej ojczyzny” – mówił do związkowców Piotr Ćwik wojewoda małopolski – i życzył wszystkim, żeby nowy rok był pełen pokoju i jedności w ojczyźnie.

Podczas przemówienia, metropolita krakowski przypomniał czas, w którym „duch polski podniósł się z ziemi, tak często dotychczas deptany i poniżany”, kiedy narodziła

się „Solidarność”. Prosił również zebranych o modlitwę, o jedność i tej jedności życzył. Spotkanie uświetnił występ zaprzyjaźnionych dzieci z Ośrodka Opiekuńczo-Wychowawczego przy ul. Rajskiej w Krakowie.

Redakcja, fot. A. Masłowska

Oświęcim

Członkowie NSZZ „Solidarność” z terenu powiatu oświęcimskiego spotkali się 10 stycznia br. na tradycyjnym spotkaniu oplatkowym.

W spotkaniu wzięli udział członkowie „Solidarności” z organizacji związkowych z powiatu oświęcimskiego, w tym po raz pierwszy przedstawiciele Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Synthos SA i Spółek w Oświęcimiu, która od 1 stycznia br. weszła w skład Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność”.

Życzenia członkom związku złożył przewodniczący Małopolskiej Wojciech Grzeszek, który z przedstawicielami Prezydium ZR odwiedził Oświęcim. Spotkanie uświetnili również swoją obecnością przedstawiciele władz powiatu oświęcimskiego: starosta Zbigniew Starzec, wicestarosta Jarosław Jurzak i przewodniczący rady powiatu Radosław Włoszek.

majlech

Bochnia

17 stycznia br. odbyło się spotkanie oplatkowe członków Bocheńskiej „Solidarności” z udziałem przewodniczącego Zarządu RM „Solidarność” Wojciecha Grzeszka oraz zastępcą przewodniczącego Jerzym Smołą. Spotkanie poprzedzała msza św. koncelebrowana przez księży Prałatów Kazimierza Kapcię – Proboszcza Parafii pw. św. Jana Nepomucena, Ryszarda Podstolowicza – Proboszcza parafii pw. św. Mikołaja i Jana Nowakowskiego – Proboszcza Parafii pw. św. Pawła Apostoła. Licznie przybyłych członków NSZZ „Solidarność” oraz zaproszonych gości m.in. Wicestarostę Bocheńskiego Józefa Mrocza, Wójta Gminy Bochnia

Marka Bzdeka, Prezesa Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Teofila Wojciechowskiego, Prezesa Zarządu Kopalni Soli w Bochni Zbigniewa Rojka powitała Agnieszka Morawiec, koordynator Oddziału Nr 4 w Bochni, która złożyła wszystkim w imieniu bocheńskiej „Solidarności” życzenia noworoczne. Następnie wraz z przewodniczącym Wojciechem Grzeszkiem podziękowała księżom Prałatom za wsparcie i wieloletnią współpracę.

Agnieszka Morawiec, fot. Ireneusz Sobas

Nowy Sącz

19 stycznia 2018 r., w piątek, w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Nowym Sączu, odbyło się tradycyjne spotkanie oplatkowe NSZZ „Solidarność”.

Uroczystość rozpoczęła się mszą świętą w intencji Ojczyzny i Świata Pracy, której przewodniczył ks. dr Antoni Koterla — Proboszcz Parafii Matki Boskiej Bolesnej a zarazem kapelan sądeckiej „Solidarności” i dekanalny Duszpasterz Ludzi Pracy. W koncelebrze uczestniczyli ponadto ojcowie jezuici z proboszczem Parafii NSPJ o. Bogdanem Długoszem oraz ks. Zdzisław Lisowski. Patriotyczną homilię wygłosił ks. dr Antoni Koterla podkreślając znaczenie „cudu” powstania „Solidarności”. Nabożeństwo uświetniły poczty sztandarowe organizacji związkowych NSZZ „Solidarność” — Newag S.A., PKP Cargo S.A. Południowy Zakład Spółki w Nowym Sączu, PKP PLK S.A. Zakład Linii Kolejowych w Nowym Sączu, KM

NSZZ „S” Pracowników Oświaty i Wychowania w Nowym Sączu, Nadleśnictwa Stary Sącz oraz Duszpasterstwa Ludzi Pracy. Oprawę muzyczną liturgii zapewnili Stanisław i Tomasz Wolakowie.

Po zakończonej mszy św. uczestnicy przeszli do sali widowiskowej domu parafialnego gdzie odbyło się noworoczne spotkanie oplatkowe. Gości witał szef sądeckiego Oddziału NSZZ „Solidarność” Krzysztof Kotowicz. Obecnych było m.in. wielu działaczy „Solidarności”, internowanych i więzionych w latach osiemdziesiątych na czele z Andrzejem Szkaradkiem, długoletnim szefem sądeckiej „Solidarności”. Był przewodniczący Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” Wojciech Grzeszek, wiceprzewodniczący Adam Lach, władze samorządowe miasta Nowego Sącza — wiceprezydent Wojciech Piech oraz przewodniczący Rady Miasta Janusz Kwiatkowski, władze samorządowe powiatu nowosądeckiego — członek Zarządu Powiatu Marian Ryba oraz przewodniczący Rady Powiatu Zygmunt Paruch i wiceprzewodniczący Rady Powiatu Jan Gomółka, radni, dyrektor Biura Posła na Sejm Jana Dudy, Okręgowy Inspektor Pracy Józef Bajdel, dawni i obecni działacze organizacji związkowych NSZZ „Solidarność” z terenu Oddziału, a także przyjaciele „Solidarności” z parafialnego ogniska Rodziny Radia Maryja.

Spotkanie oplatkowe rozpoczęło się od występu działającego przy Kościele NSPJ dziecięcego Zespołu „Klaskierki”, który dał zgromadzonym koncert kolęd i pastorałek wprowadzając uczestników w świąteczny nastrój.

Przewodniczący Małopolskiej „Solidarności” Wojciech Grzeszek, dziękując za zaproszenie powiedział, że zawsze chętnie przyjeżdża na Sądecczynę. Podkreślił, że dziękuje za Ludzi Solidarności, dziękuje zwłaszcza poprzednikowi Andrzejowi Szkaradkowi. Następnie złożył serdeczne życzenia uczestnikom spotkania z okazji Nowego Roku.

W imieniu władz miasta Nowego Sącza życzenia złożył wiceprezydent Wojciech Piech oraz przewodniczący Rady Miasta Janusz Kwiatkowski. Zwracając się do zebranych

członków i sympatyków „Solidarności” wiceprezydent powiedział, że „Solidarność” będzie zawsze potrzebna, jako równoważnik pewnych wartości, dlatego jej misja nigdy się nie zakończy.

Marian Ryba i Zygmunt Paruch przekazali życzenia w imieniu władz samorządowych powiatu nowosądeckiego. Odczytane zostały listy okolicznościowe z życzeniami noworocznymi przesłane przez posłów na Sejm: Piotra Naimskiego, Wiesława Janczyka, Arkadiusza Mularczyka oraz Józefa Leśniaka, którzy ze względu na inne obowiązki nie mogli przybyć na spotkanie opłatkowe.

Następnie przewodniczący Regionu Małopolskiego Wojciech Grzeszek wręczył wyróżnienie – tytuł „Zasłużonego dla Małopolskiej Solidarności” przyznany przez Zarząd Regionu pośmiertnie Śp. Zbigniewowi Szkarłatowi, działaczowi nowosądeckiej „Solidarności”, który zmarł 9 lutego 1986 r. w wyniku ciężkiego pobicia przez „nieznanych sprawców”. Statuetkę odebrał bratanek Zbyszka – Tadeusz Szkarłat.

Symboliczne wyróżnienie i podziękowanie za uświetnianie uroczystości sądeckiej „Solidarności” otrzymał Stanisław Wolak, organista kościoła NSPJ, założyciel i dyrygent Chóru im. Jana Pawła II, który w ubiegłym roku obchodził 80-te urodziny i 60-lecie koncertowania.

Następnie Krzysztof Kotowicz podsumowując miniony rok, przypomniał stanowisko sądeckiej „Solidarności” dotyczące honorowych obywateli miasta Nowego Sącza oraz poinformował o wystąpieniu w imieniu Oddziału do władz Prawa i Sprawiedliwości i Senatu RP w obronie senatora Stanisława Koguta. Wspomniał także działaczy „Solidarności”, którzy zmarli w ubiegłym roku – Władysława Rybę, Henryka Szewczyka, Jana Sikonia oraz Grażynę Mizgałę.

Po okolicznościowych przemowach, w serdecznej atmosferze, zebrani połamali się opłatkiem składając sobie wzajemnie życzenia noworoczne.

Grzyżna Świąć, fot. Zdzisław Skwarek

Limanowa

W dniu 24 stycznia 2018 r. odbył się uroczysty opłatek organizacji związkowych NSZZ „Solidarność” działających w obrębie powiatu limanowskiego.

Uroczystą mszę św. w intencji Ojczyzny i Świata Pracy w Kaplicy Szpitala Powiatowego odprawił ks. Kapelan Jan Adamczyk. Po mszy św. wszystkich powitał Kierownik Oddziału NSZZ „Solidarność” Krzysztof Kotowicz.

Swoją obecnością spotkanie opłatkowe zaszczyliły następujące osoby: Senator RP Jan Hamerski, Starosta Powiatu Limanowskiego Jan Puchała, Dyrektor Szpitala Marcin Radzięta, zastępca komendanta wojewódzkiego PSP Paweł Sejmiej, Zofia Bukowiec reprezentująca Senatora Stanisława Koguta, Sylwia Kubacka w imieniu Posła Józefa Leśniaka, Dyrektor Biura Posła Wiesława Janczyka Wojciech Włodarczyk, który równocześnie przewodniczy NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych. Z Krakowa przyjechał zastępca przewodniczącego Zarządu Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” Adam Lach, który przekazał zebranim życzenia i pozdrowienia również od szefa regionu Wojciecha Grzeszka.

Nie zabrakło wspólnych życzeń oraz kolęd, które z wielką radością inspirowała Zofia Sułkowska.

Stefan Hutek

DROGA DO WOLNYCH NIEDZIEL

Ustawa o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni została 30 stycznia br. podpisana przez Prezydenta Andrzeja Dudę. Zgodnie z jej zapisami, w 2018 roku dwie niedziele w miesiącu będą wolnymi od handlu. Od przyszłego roku zakupy będzie można zrobić już tylko w jedną niedzielę w miesiącu. Z kolei w 2020 r. wejdzie w życie całkowity zakaz handlu w tym dniu.

Piotr Duda przypomniał zebranych w Pałacu Prezydenckim, że to trzeci obywatelski projekt w przeciągu 28 lat, który przeszedł całą procedurę legislacyjną: od zawiązania komitetu i zebranie podpisów poprzez drogę parlamentarną, aż do podpisu prezydenta. Przewodniczący KK zaznaczył, że we wszystkich trzech projektach uczestniczyła „Solidarność”. Gdyby nie upór związku, nie udało się wprowadzić ograniczenia handlu w niedzielę. Jak do tego doszło?

Niedziela – najstarsze przykazanie społeczne świata

„Zachowanie świątecznego charakteru niedzieli dla dobra rodziny i społeczeństwa, jako dnia wolnego od pracy poprzez prawne uregulowanie czasu pracy handlu w niedziele oraz doprowadzenie do zapisu konstytucyjnego określającego niedziele jako dzień wolny od pracy” – to zdanie i zarazem zadanie zjednoczyło wiele osób.

W 2008 roku z inicjatywy Krajowego Sekretariatu Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność” odbyła się konferencja „Wygrajmy niedziele”, której dobrym duchem stała się prof. Aniela Dylus, politolog Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

„Wolna od pracy niedziela bywa niekiedy określana najstarszym przykazaniem społecznym świata” – te słowa prof. Dylus nie mogły przejść bez echa, zwłaszcza wśród związkowców. Zostało zawiązane „Przymierze na rzecz wolnej niedzie-

li”, w skład którego weszło wiele instytucji, organizacji i stowarzyszeń. Machina poszła w ruch.

Załatwmy to na poziomie lokalnym

„Wstępny projekt uchwały o ograniczeniu handlu przygotowaliśmy już w 2011 roku” – opowiada Kazimierz Kubrak, ówczesny przewodniczący Sekcji Pracowników Handlu Małopolskiej „Solidarność”. – „Był grudzień, więc skupiliśmy się na ograniczeniu czasu pracy w Wigilię do godz. 13.00. Wiadomo, w handlu zatrudnionych jest więcej kobiet, dlatego w uzasadnieniu napisaliśmy, że mają one przecież prawo do godnego obchodzenia Wigilii w gronie rodziny.”

„W 2013 r. poszliśmy dalej, przygotowaliśmy projekt uchwały, który przewidywał skrócenie godzin pracy wszystkich placówek handlowych w Wigilię oraz w Wielki Piątek do godz. 12:00. Pod konsultacje trafił również pomysł skrócenia godzin otwarcia placówek handlowych także w niedziele. Mieliliśmy wielkie wsparcie naszego Regionu. Przewodniczący Małopolskiej „Solidarność” Wojtek Grzeszek zorganizował nam spotkanie z radnymi Rady Miasta Krakowa, dzięki temu mogliśmy przekonać ich do naszych racji, a co za tym idzie wnieść projekt uchwały pod obrady Rady Miasta. Bo przecież to ona ma kompetencje do określania czasu pracy placówek handlu detalicznego i usług na rzecz handlu” – tłumaczy Kubrak.

Miasto zorganizowało konsultacje społeczne, odbyła się też debata

„Na tę chwilę czekaliśmy długo. Milion dwieście tys. pracujących w handlu czekało na ten moment. Jestem bardzo wzruszony, że w tak uroczystej formule złożył Pan podpis, Panie Prezydencie” – mówił nie kryjąc wzruszenia Przewodniczący NSZZ „Solidarność” Piotr Duda.

PODPISZ SIĘ
POD PROJEKTEM USTAWY O OGRANICZENIU
HANDLU W NIEDZIELE

zorganizowana przez Region. „Byliśmy wtedy tak blisko” — żaluje Kazimierz Kubrak. — „Podjęliśmy jednak działania, które miały zakończyć Ustawa Sejmowa w tym temacie.”

Ponad pół miliona podpisów

„Zakaz handlu w niedzielę doprowadzi do zwolnienia 20 proc. pracowników hipermarketów” — straszili przedstawiciele Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji. Argument o spadku obrotów, a co za tym idzie zwolnień pracowników okazał się nieprawdziwy.

„W wielu supermarketach ilość zatrudnionych osób jest nieproporcjonalna w stosunku do potrzeb klientów, co widać choćby po ogromnych kolejkach i biegających z wywieszonymi językami pracowników sklepu” — odpowiadali klienci.

Krajowy Sekretariat Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność” nie dał za wygraną i zainicjował obywatelski projekt ustawy, który zyskał poparcie różnych środowisk. Ponad pół miliona Polaków podpisało się pod projektem ograniczającym handel w niedzielę. W akcję zbierania podpisów zaangażowało się wiele osób i instytucji. Kościół przypominał wiernym po co Bóg stworzył niedzielę i jak ważna jest rola rodziny w budowaniu pełnowartościowego społeczeństwa. Nie mogło zabraknąć również ważnego argumentu o solidarności społecznej. Przy odrobinie empatii nasuwało się pytanie — czy można postawić znak równości między możliwością zakupów w niedzielę a czasem poświęconym dzieciom i najbliższym?

To teraz jest ten czas!

Przed ostatnimi wyborami parlamentarnymi przedstawiciele Prawa i Sprawiedliwości wielokrotnie składali deklaracje ustanowienia wolnych niedziel w handlu. Solidarność liczyła, że nie będą to jedynie przedwyborcze obietnice. Szło jak po grudzie. Zwolennicy wolnych niedziel nie dawali jednak za wygraną. Z początkiem września 2016 roku listy z ponad 500 tys. podpisów zostały przekazane na ręce Marszałka Senatu i ... ugrzęzły w szufladzie.

„To już ponad 45 niedziel, których rodziny nie miały szansy spędzić razem ze sobą. Każdy kolejny tydzień zwłoki to osłabione relacje, które będzie szalenie trudno odbudowywać. Dzieci już o rok starsze, o rok uboższe w doświadczenie przeżywania relacji z bliskimi! To teraz jest ten czas, aby wesprzeć rodziny potrzebujące naszego wspólnego i powszechnego głosu” — przekonywała w petycji skierowanej do Marszałka Kuchcińskiego „Misja Gabriela”, która zajmuje się formacją i wychowaniem młodzieży w duchu katolickim.

„To nieludzkie i sprzeczne z duchem porozumień sierpniowych, na które tak chętnie wielu polityków Zjednoczonej Prawi-

cy się powołuje. Choć warto pamiętać, że wtedy postulowano o wolne soboty, a dzisiaj musimy walczyć o wolne niedziele” — przypominała podczas zjazdu w Wieliczce Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” w specjalnym oświadczeniu.

Jeden z sondaży (Kantar Public dla Polskiego Radia 24 z listopada 2017 r.) pokazał, że dla 76 proc. Polaków wprowadzenie ograniczeń w handlu w niedzielę nie stanowiłoby problemu. Również fachowcy od ekonomii podawali rzeczowe argumenty za ograniczeniem handlu. Skąd więc ta histeria w mediach? „Głosy sprzeciwu w tej kwestii pochodzą nie od obywateli, ale od potężnego lobby wielkich sieci handlowych” — odpowiada Alfred Bujara, przewodniczący Krajowego Sekretariatu Banków Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność”.

Przywracamy normalność

24 listopada 2017 r. Sejm uchwalił ustawę o ograniczeniu handlu w niedzielę. Nie obyło się bez zgrzytów, „Solidarność” do końca prowadziła dialog — z rządem, na komisjach sejmowych. Doszło do kompromisu, którego efektem jest niepełny zakaz handlu w niedzielę. Dopiero za dwa lata wejdzie w życie całkowity zakaz, o który walczyła „Solidarność”. Solidarność Polaków wygrała z ekonomizacją naszego społeczeństwa.

Pod koniec stycznia br. Prezydent Andrzej Duda mógł wreszcie podpisać Ustawę. Według niego „przywraca ona normalność i jest faktycznym pokazaniem wewnątrzspołecznej, polskiej solidarności”.

„Wierzę, że w ten sposób przywracamy normalność, że po prostu przyzwyczajamy się do tego — tak jak jest w innych krajach Unii Europejskiej, np. w Niemczech czy Austrii — że po prostu sklepy są w niedzielę zamknięte. Nie handluje się w niedzielę w wielkich i średnich sklepach. Małe sklepiki prowadzone przez rodziny, przez indywidualnych właścicieli będą mogły funkcjonować, jeżeli oni sami będą tę działalność prowadzili, jeżeli taka będzie ich wola. Natomiast tam, gdzie pracownicy są zatrudniani w handlu - tam niedziela ma być dniem wolnym od pracy, tak aby mogli oni spędzić czas z rodziną” — mówił Prezydent.

Na podpisanej ustawie nie kończy się jednak rola „Solidarności”. Piotr Duda już zapowiedział, że związek przyjrzy się przepisom kodeksu pracy, które dotyczą pracy w niedzielę i święta. I zadba o to, żeby pracodawcy nie mogli obchodzić ustawowych ograniczeń.

„Przeprowadzimy przegląd przepisów kodeksu pracy dotyczących pracy w niedzielę i święta. Obecnie są one nadużywane (...) Chodzi o to, aby w niedzielę swoje obowiązki wykonywały jedynie osoby, których praca jest niezbędna” — stwierdził Duda w wywiadzie dla „Dziennika Gazety Prawnej”.

Forum z Małopolskim Kuratorem Oświaty

W dniu 22 stycznia br. odbyło się w Bochni Forum z Małopolskim Kuratorem Oświaty Barbarą Nowak, którego organizatorem była Agnieszka Morawiec, przewodnicząca Międzyzakładowej Komisji NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Bochni.

Forum poprzedzała konferencja prasowa z udziałem Kurator, której towarzyszyła Wicekurator Oświaty – Halina Cimer, dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego – Dorota Skwarek oraz dyrektor tarnowskiej Delegatury Kuratorium Oświaty – Artur Puciłowski. Zaproszenie do udziału w Forum przyjęła również Józefa Szczurek-Żelazko Wiceminister Zdrowia i Urszula Rusecka Poseł na Sejm RP. Struktury Małopolskiej „Solidarność” reprezentowali: Wojciech Grzeszek – przewodniczący Zarządu Regionu Małopolski NSZZ „Solidarność” oraz Agata Łyko – przewodnicząca Małopolskiej Sekcji Oświaty NSZZ „Solidarność”.

Z udziałem gości zaplanowane zostały cztery panele: Samorządowe Forum, Młodzieżowe Forum, Dyrektorskie oraz Nauczycielskie Forum z Małopolskim Kuratorem Oświaty.

Celem forum był dialog z przedstawicielami poszczególnych środowisk powiatu bocheńskiego i brzeskiego poświęcony aktualnej sytuacji szkół po wdrożeniu reformy oświaty z uwzględnieniem obecnego i przewidywanego stanu zatrudnienia nauczycieli, realizacji profilaktyki zdrowotnej w szkołach, losów absolwentów, realizacji kształcenia zawodowego oraz szeroko rozumianej współpracy z Kuratorium Oświaty w Krakowie i jego Delegaturą w Tarnowie. Głównym założeniem organizatora było, aby wszelkie merytoryczne uwagi oraz propozycje uczestników Forum zostały przez zaproszonych gości przekazane do Ministerstwa Edukacji Narodowej lub uwzględnione w ich pracy.

Podczas Samorządowego Forum poruszane były głównie tematy dotyczące organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej, tworzenia klasopracowni, gabinetów

dentystycznych oraz kształcenia zawodowego. W Forum uczestniczyli przedstawiciele jednostek samorządowych m.in. Wicestarosta Bocheński – Józef Mroczek, Wicestarosta Brzeski – Ryszard Ożóg, Burmistrz Miasta Bochnia – Stefan Kolawiński, Wójt Gminy Bochnia – Marek Bzdek, dyrektorzy Wydziałów Edukacji – Bernadeta Wąsik, Dorota Palej-Maliszczak, dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Bochni – Andrzej Zając, prezes Bocheńskiego Związku Pracodawców – Edward Sitko oraz ks. prała Kazimierz Kaptcia – proboszcz Parafii pw. Św. Jana Nepomucena.

Bardzo licznie przybyli również uczniowie szkół podstawowych, klas gimnazjalnych oraz szkół ponadpodstawowych, którzy w imieniu swoich kolegów i koleżanek dzielili się uwagami i spostrzeżeniami na temat systemu edukacji w Polsce, uczniowskich potrzeb, a rzeczywistych ofert szkół, konkursów przedmiotowych lub po prostu codziennego życia uczniowskiego.

Z kolei Dyrektorskie i Nauczycielskie Forum stało się okazją do pierwszych podsumowań zarówno reformy, jak i jej kolejnych odsłon. Duże emocje wywołały rozmowy na temat współpracy z organami prowadzącymi, jak i również uwagi dot. przeprowadzania matur, egzaminów zawodowych oraz konkursów kuratorskich.

Wizyta w Bochni Małopolskiego Kuratora Oświaty nie była pierwszą. Barbara Nowak odwiedziła już Miasto Soli w kwietniu 2016 r. również na zaproszenie Agnieszki Morawiec. Wówczas koordynator Bocheńskiej „Solidarność” zorganizowała spotkanie głównie z nauczycielami i dyrektorami, których Barbara Nowak starała się nieco uspokoić przed nadchodzącą reformą. Podczas tegorocznego Forum padło jednak wiele cierpkich słów oceny oraz rozczarowania z powodu społecznej pozycji i wysokości zarobków.

Agnieszka Morawiec

Naszej Koleżance
Julii Manczewej
serdeczne wyrazy współczucia z powodu śmierci
Mamy
składają

*koleżanki i koledzy
z Małopolskiej „Solidarność”*

Pielgrzymka do Czernej

W dn. 21 stycznia 2018 r. członkowie Małopolskiej „Solidarności”, Komisji Robotniczej Hutników, Duszpasterstwa Ludzi Pracy z Mistrzejowic oraz Stowarzyszenia Sieć Solidarności pielgrzymowali do klasztoru w Czernej k. Krzeszowic w 155. rocznicę wybuchu Powstania Styczniowego.

To już 35. Pielgrzymka Hutników do grobu św. o. Rafała Kalinowskiego w Klasztorze oo. Karmelitów w Czernej.

Uroczystą mszę św. koncelebrowali: o. Leszek Stańczewski OCD, ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski oraz ks. Władysław Palmowski. W setną rocznicę odzyskania Niepodległości przez Polskę, dla uczczenia 35 pielgrzymek, ich organizatorzy i uczestnicy wmurowali tablicę pamiątkową w Kaplicy św. Rafała Kalinowskiego.

Zarząd Regionu reprezentował Adam Lach, wiceprzewodniczący Małopolskiej „Solidarności”.

Idea pielgrzymki do Czernej miała swój początek w 1983 r. po beatyfikacji o. Rafała Kalinowskiego — powstańca styczniowego, zesłanego na Syberię. W 121. rocznicę wybuchu Powstania Styczniowego, 15 stycznia 1984 r. Duszpasterstwo Hutników z Nowej Huty z inicjatywy Zbigniewa Ferczyka udało się z pierwszą Pielgrzymką Ludzi Pracy do Czernej. Tak narodziła się tradycja uroczystości religijno-patriotycznych w Czernej, która w tym roku obchodziła jubileusz 35-lecia powstania.

Redakcja, fot. Z. Galicki

Pikieta pracowników Vesuvius

W dn. 29 stycznia br. przed zakładem Vesuvius Poland w Skawinie k. Krakowa odbyła się pikieta pracowników.

Protest miał związek z dyskryminacją płacową.

„Nowych pracowników zatrudnia się za wynagrodzenie 3400 zł brutto. Tymczasem pracujący już kilka miesięcy mają stawkę mniejszą, bo 3000 zł brutto, a 3400 zł brutto

otrzymują doświadczeni pracownicy z 5-letnim stażem pracy. Pracodawca tłumaczy to trudnościami z pozyskaniem nowych pracowników na rynku pracy. Tłumaczenie to nie podoba się zatrudnionym. Dlatego wszystkie związki zawodowe (NSZZ „Solidarność”, WZZ „Sierpień 80”, NSZZ „Solidarność 80”, MZZ „Ogniotrwali”) działające w zakładzie organizują pikietę — napisali w oświadczeniu związkowcy.

Organizatorzy apelowali do pracowników o liczny udział w pikiecie i „pokazanie zarządowi głośnego sprzeciwu i niezadowolenia z tak prowadzonej polityki.”

Vesuvius Poland Sp. z o.o. w Skawinie należy do międzynarodowego koncernu — Grupy Vesuvius, będącego światowym liderem w projektowaniu, produkcji i sprzedaży specjalistycznych ogniotrwałych wyrobów ceramicznych i systemów kontroli dla wymagających zastosowań przemysłowych. Centrala firmy mieści się w Londynie.

Redakcja

Spotkanie małopolskich Gwarków

Już po raz 11 górniczy — członkowie „Solidarności” spotkali się na tradycyjnym spotkaniu Gwarków, zorganizowanym przez Małopolską „Solidarność” w dn. 2 lutego br. w Kopalni Soli w Wieliczce.

Spotkania Gwarków mają długą tradycję i w wielu regionach rozpoczynają się nawet w listopadzie i trwają do stycznia. Mają one ściśle określone przebieg i zasady. Nie

inaczej było także w Wieliczce, gdzie uroczystość otworzyli przewodniczący ZR Wojciech Grzeszek oraz organizatorzy Adam Gawlik z Wieliczki i Ryszard Pietrzyk z Libiąża.

W zabawie w Wieliczce brali udział górnicy — członkowie „Solidarności” z Wieliczki, z ZGH Bolesław w Bukownie, Kopalni z Libiąża, Kopalni Węgla Kamiennego Brzeszcze, a także przedstawiciele zakładów zaplecza górniczego, m.in. z Gorlic oraz metalowców (m.in. z ArcelorMittal Poland Kraków). Odśpiewano wspólnie hymn górniczy oraz „Mury”. Podczas spotkania najmłodszy pracownicy kopalni złożyli uroczyste ślubowanie, m.in. na ręce byłego przewodniczącego „S” w ZG Janina — Stanisława Dei, oddając następnie „skok przez skórę”, po którym „młode lisy” zostały przyjęte do zawodu górniczego. „Skóra” to krótki skórzany fartuch, który służył gwarkom do ochrony ciała i ubrania podczas siedzenia lub klęczenia w niskim wyrobisku.

Spotkanie umilił wszystkim występ kabaretu „Jestem” z Piekar Śląskich, który już po raz dziesiąty zabawiał zebranych.

Adam Gliksman, fot. facebook

Ze smutkiem przyjęliśmy informację, że w dniu 31 stycznia 2018 r. zmarła

Śp. Zofia Sudelska

cicha bohaterka okresu powstawania „Solidarności”, wraz z mężem użyczająca przez wiele lat swojego domu na tajną drukarnię, w której drukowano „Biuletyn Małopolski”, jedno z najważniejszych podziemnych czasopism; uhonorowana medalem „Dziękujemy za wolność”.
Rodzinie składamy wyrazy współczucia.

Małopolska „Solidarności”

Rozpoczynamy akcję krwiodawczą Małopolskiej „Solidarności”

W dniu 1 lutego 2018 r. w siedzibie Zarządu Regionu Małopolskiej „Solidarności” miało miejsce pierwsze robocze spotkanie grupy osób zaangażowanych w akcję „100 litrów krwi na 100-lecie odzyskania Niepodległości”. Akcja jest inicjatywą Prezydium ZRM związaną z przypadającą w tym roku setną rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości i trwać będzie przez cały 2018 rok.

W spotkaniu wzięli udział przewodniczący oraz przedstawiciele organizacji związkowych NSZZ „Solidarności”, zaangażowani równocześnie w akcje krwiodawcze na terenie Małopolski.

Zebranych powitał przewodniczący Zarządu Regionu Wojciech Grzeszek, który krótko przedstawił założenia akcji, której celem jest przekazanie daru krwi dla potrzebujących. Zebrani wymienili się wieloletnimi doświadczeniami z przeprowadzonych akcji oraz ustalili termin kolejnego spotkania. Na stronie „Solidarności” Małopolskiej zostanie utworzona podstrona, gdzie będą przedstawiane terminy i miejsca akcji pobierania krwi. „Zachęcamy wszystkich do włączenia się w naszą inicjatywę” — zaprasza członków i sympatyków „Solidarności” Wojciech Grzeszek. Pierwsza akcja krwiodawcza odbyła się 7 lutego br. w Pustkowie k. Dębicy.

Terminy i miejsca:

20 lutego — Philip Morris Kraków, al. Jana Pawła II

16 maja — Lerg Pustków

12 lipca — Szyb Regis, Kopalnia Soli Wieliczka

18 lipca — Lerg Pustków

10 października — Lerg Pustków

6 grudnia — Komora Haluszki, Kopalnia Soli Wieliczka

jf, fot. A. Masłowska

WIĘCEJ DNI WOLNYCH?

„My, obywatele polscy, zwracamy się do Władz Rzeczypospolitej z wnioskiem o przywrócenie przedwojennego, państwowego święta — drugiego dnia Zielonych Świątek (drugiego Dnia Święta Zesłania Ducha Świętego) jako dnia wolnego od pracy na obszarze całego kraju.” — brzmi wstęp petycji przygotowanej przez dr. Marka Mariusza Tytko, pracownika naukowego Uniwersytetu Jagiellońskiego a zarazem członka NSZZ „Solidarność”. Skąd wziął się pomysł na powrót do państwowego celebrowania tego święta?

„Czas powrócić do polskiej, chrześcijańskiej tradycji narodowej i zmyć hańbę komunizmu z polskiego kalendarza, aby wszyscy Polacy cieszyli się przywracanymi, kolejnymi, świątecznymi dniami ustawowo wolnymi od pracy. Dlatego sformułowałem na portalu CitizenGo petycję w sprawie przywrócenia tego przedwojennego święta, jako dnia wolnego od pracy w Polsce” — wyjaśnia autor petycji.

Ktoś powie — dopiero co udało się odzyskać wolne niedziele, a jeszcze niedawno toczyliśmy spory wokół Święta Trzech Króli Zresztą, co to za święto, skoro po Soborze oktawa Zesłania Ducha Świętego nie pojawiła się więcej w kalendarzu kościelnym?! Argumentów przeciw jest sporo, ale przyjrzyjmy się przedwojennej tradycji celebrowania świąt państwowych.

Przywrócić tradycję

Co świętowali Polacy w Drugiej Rzeczypospolitej Polskiej? W 1919 r. uchwalono nowe święto narodowe: „Dzień trzeciego maja, jako rocznica Konstytucji 1791 roku, ustanawia się w całej Rzeczypospolitej Polskiej jako uroczyste święte

po wieczne czasy” — stanowiła Ustawa.

Od 1925 r. zaczęło obowiązywać też Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. o dniach świątecznych: „Ilość dni wolnych od pracy stosowanie do obowiązujących przepisów, ogranicza się do niedziel i następujących dni świątecznych: Nowy Rok (1 stycznia), Trzech Króli (6 stycznia), Trzeciego Maja, Wniebowstąpienie Pańskie, Boże Ciało, Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca), Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny (15 sierpnia), Wszystkich Świętych (1 listopada), Niepokalane Poczęcie Najświętszej Marii Panny (8 grudnia), Boże Narodzenie (25 grudnia).”

Od 1925 r. obchodzono w Polsce jako oficjalne święto państwowe i dzień wolny od pracy również drugi dzień Zesłania Ducha Świętego (tzw. Zielone Świątki), a od 1926 r. dzień Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny (2 lutego), czyli święto Matki Bożej Gromnicznej.

Co ciekawe, ostatnim ustanowionym w II RP świętem było Święto Niepodległości (11 listopada) — stało się to dopiero w 1937 roku. „Dzień 11 listopada, jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego i jako dzień po wsze czasy związany z wielkim imieniem Józefa Piłsudskiego, zwycięskiego Wodza Narodu w walkach o wolność Ojczyzny — jest uroczystym Świętem Niepodległości” — mówiła ustawa.

Niestety, tym świętem Polacy nie mogli się długo cieszyć — wybuchła wojna a zaraz po niej w 1945 r., komuniści zlikwidowali Święto Niepodległości, zastępując je niechlubnym 22 lipca (Narodowe Święto Odrodzenia Polski).

Zielone Świątki obchodzimy na przełomie maja i czerwca, kiedy na świecie jest tak pięknie i wiosennie. To jest doskonały czas na odpoczynek na łonie natury, na nadrobienie zaległości w relacjach, pogłębianie więzi, spotkania z rodziną czy sąsiadami, odnalezienie na nowo sensu „wspólnoty”.

Jak odebrali nam prawo do świętowania

W 1951 r. podpisana przez komunistyczne władze ustawa zniosła pięć świąt jako dni wolnych od pracy:

- Oczyszczenie Najświętszej Maryi Panny (2 lutego),
- Konstytucji 3 maja (3 maja),
- drugi dzień Zielonych Świątek,
- Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca),
- Niepokalane Poczęcie Najświętszej Marii Panny (8 grudnia).

W listopadzie 1960 r. komuniści znieśli kolejne dwa oficjalne święta państwowe: Święto Trzech Króli (6 stycznia) oraz Święto Wniebowzięcia (15 sierpnia). Bez wolnego dnia, święta te miały mieć niższą rangę.

Pięćdziesiątnica jest świętem ruchomych, obchodzonym 50 dni po Zmartwychwstaniu. Wieńczy Święta Wielkiej Nocy. Od kwietnia 1925 r. drugi dzień Zesłania Ducha Świętego (Zielone Świątki) był obchodzony w Polsce jako oficjalne święto państwowe i dzień wolny od pracy. Było to jedno z najstarszych i największych świąt chrześcijańskich. Nie dziwi więc, że komuniści mieli z nim problem.

Decyzje o zniesieniu świąt należało wykorzystać propagandowo. Zachęcano więc do poświęcenia się pracy na rzecz ojczyzny, jako „najwyższego kryterium wartości każdego człowieka, jego patriotyzmu i socjalistycznego zaangażowania.”

Święto ludowe

W latach międzywojennych Zielone Świątki stały się wzorem święta ludowego. Ustanowiono je w 1903 r. we Lwowie podczas Zgromadzenia Rady Naczelnej Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Było to rzeczywiście zielone święto, kiedy przyroda odradzała się po zimie. W całej Polsce ozdabiano domy, płoty, bramy i drzwi brzołowymi gałązkami. Na ziemię i podłogi wysypywano zielony tatarak. W niektórych miastach istniał też zwyczaj zapalania „sobótek”, które w innych regionach Polski znane były wyłącznie z nocy świętojańskiej.

Podczas Zielonych Świątek ludzi łączyła wspólna zabawa na łonie przyrody, ale też i modlitwa. Święta kończyły śpiewne procesje idące z obrazami Matki Boskiej wokół obsianych pól.

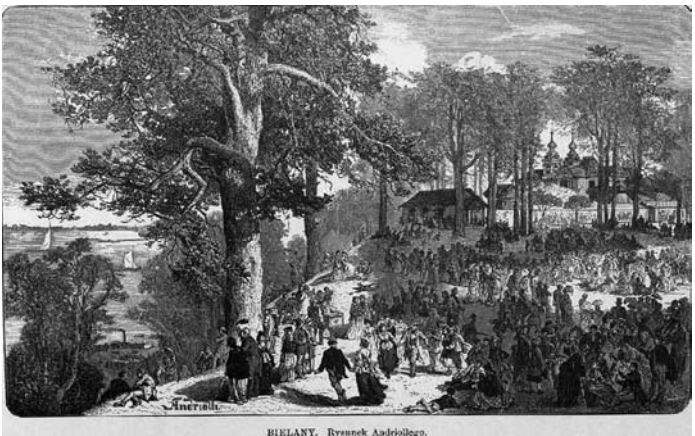
Zielone Świątki były również dniem, kiedy manifestowano swoje przywiązania do walki o wolność i niepodległość. W Galicji wywieszano na domach zielone sztandary i rozdawano patriotyczne manifesty i odezwy do ludności.

„Święto niechaj świętem będzie”

Dopiero po 1989 r. Polska powróciła do ustanowionych oficjalnych świąt państwowych, obowiązujących przed drugą wojną światową a zlikwidowanych przez reżim komunistyczny w naszym kraju po II wojnie światowej. Niestety, władze przywróciły jedynie cztery święta jako dni wolne od pracy: 11 listopada, 3 maja, 15 sierpnia i ostatnie — 6 stycznia — Święto Trzech Króli, o które Polacy stoczyli niemalą batalię.

„To wielka szkoda, że poza kościołem święto to jest obchodzone właściwie symbolicznie a mogłoby stać się okazją do świętowania” — opowiada pomysłodawca wniosku o przywrócenie drugiego dnia Zielonych Świątek dr Marek Mariusz Tytko. „To doskonały obszar do zagospodarowania przez samorządy i społeczności lokalne. Zielone Świątki obchodzimy na przełomie maja i czerwca, kiedy na świecie jest tak pięknie, wiosennie. To jest doskonały czas na odpoczynek na łonie natury, na nadrobienie zaległości w relacjach, pogłębianie więzi, spotkania z rodziną czy sąsiadami, odnalezienie na nowo sensu „wspólnoty”.

„Na argument, iż mamy aż nadto dni wolnych od pracy odpowiem: wbrew powtarzanym opiniom, wcale nie jesteśmy w czołówce państw, w tej kwestii. Wśród krajów Unii Europejskiej w rankingach dni wolnych od pracy Polska znajduje się na 12. miejscu. Zielone Świątki są wolnym dniem w Holandii czy Szwajcarii” — dodaje dr Tytko.

Bielany, pod Warszawą w Zielone Świątki. Drzeworyt sztorcowy według rysunku Michała Elwiro Andriollego rytował Antoni Zajkowski i Michał Kluczewski, „Kłosy” 1874

Adam Gliksman

EUROPEJSKI DIALOG SPOŁECZNY

W dn. 30-31 stycznia 2018 r. w Dublinie odbyło się seminarium „Wzmacnianie europejskiego dialogu społecznego i stosunków przemysłowych” organizowane przez europejskich partnerów społecznych: EKZZ, BusinessEurope, CEEP i UEAPME.

W spotkaniu oprócz organizatorów wzięli udział przedstawiciele partnerów społecznych z Austrii, Chorwacji, Irlandii i Polski. Nasz kraj reprezentowali przedstawiciele związków zawodowych: NSZZ „Solidarność” (Adam Gliksman, Andrzej Kuchta), OPZZ i FZZ oraz strony pracodawców: Związek Rzemiosła Polskiego i Konfederacja Lewiatan.

Celami seminarium było m.in. przedstawienie najnowszych wyników europejskiego dialogu społecznego i bieżących tematów podejmowanych przez partnerów na poziomie europejskim, podniesienie poziomu wiedzy na temat dialogu społecznego i układów zbiorowych pracy na poziomie krajowym, wspieranie wspólnego rozumienia roli i wkładu partnerów społecznych na poziomie europejskim i krajowym, oraz identyfikacja potrzeb w zakresie budowania zdolności do osiągania silnych, reprezentatywnych, autonomicznych i posiadających odpowiednie umocowanie organizacji partnerów społecznych i ich możliwości negocjacji, a tym samym do wzmocnienia poziomu zarządzania i efektów kształtowania polityki.

Spotkanie zostało zorganizowane w formie wystąpień organizatorów oraz sesji z udziałem osobno pracodawców i związków zawodowych (pierwszy dzień) i sesji krajowych (z udziałem pracodawców i związków zawodowych z każdego kraju) oraz wspólnych dyskusji.

Na wyraźne problemy w funkcjonowaniu dialogu społecznego wskazywali zwłaszcza przedstawiciele związków zawodowych. W Irlandii kryzys ekonomiczny w 2008 r. miał również wpływ na dialog społeczny, wyrażający się niechęcią rządu do rozmów

z partnerami i osłabieniem znaczenia układów zbiorowych pracy. Zdaniem związków zawodowych rząd tylko pozoruje respektowanie europejskich standardów dotyczących dialogu społecznego, chcąc uniknąć krytyki i to mu się udaje. Liczne manifestacje pracowników nie przynoszą rezultatu, natomiast związki skupiły się na działaniach informacyjnych i świadomościowych wśród pracowników (m.in. poprzez media społecznościowe) oraz lobbowanie wśród polityków na rzecz rozwiązań proracowniczych.

Przedstawiciele austriackich związków zawodowych potwierdzili, że dotychczasowy model układów zbiorowych pracy w związku z siłą izb pracodawców przynosi pozytywne efekty, m.in. poprzez objęcie układami ok. 98% pracowników. Obawy budzi nowy rząd, który może chcieć osłabić organizację pracowniczą i ograniczyć znaczenie dialogu społecznego.

Pesymistyczne spostrzeżenia przedstawili związkowcy w Chorwacji. Dialog społeczny jest tam bardzo słaby, a związki zawodowe tracą na znaczeniu w wyniku odpływu członków. Równie słabe są organizacje pracodawców.

W przypadku Polski podkreślono pozytywne aspekty związane z ustawą o radzie dialogu społecznego z 2015 r., która wzmocniła dialog społeczny i rolę w nim partnerów społecznych. Obecnie wyzwaniem dla NSZZ „Solidarność” pozostaje kwestia układów zbiorowych pracy, reforma Kodeksu pracy i zmiana ustawy o związkach zawodowych.

W wyniku licznych wystąpień i dyskusji podczas seminarium wypracowano kilka wniosków. Najważniejszym z nich jest to, by

organizacje członkowskie aktywniej informowały o europejskim dialogu społecznym swoich członków, podnosząc ogólną świadomość na temat podejmowanych tematów i jego wpływu na sytuację w Europie. Konieczne jest poszukiwanie sposobu na zaangażowanie rządów w dialog społeczny tak, by dwustronne i trójstronne porozumienia miały charakter wiążący. Wyrażono również obawę, że zmiany w polityce (wymiana rządzących i ich programów politycznych) stanowią poważne wyzwanie dla partnerów społecznych, bowiem mogą prowadzić do destabilizacji dialogu społecznego, w związku z czym należy myśleć o zabezpieczeniu się przed takimi sytuacjami. Istotnym tematem jest badanie efektywności dialogu społecznego – wypracowanie metod i narzędzi w tym zakresie.

Związkowe organizacje krajowe, należące do EKZZ oczekują, by efektami negocjacji na poziomie europejskim były porozumienia ramowe, które mogłyby przyjmować postać dyrektyw i w ten sposób wiązać zobowiązania partnerów i rządy. Niestety mimo większej otwartości w tym zakresie Komisji Europejskiej za czasów Jeana Claude'a Junckera, jest to trudne do realizacji z punktu widzenia europejskich partnerów społecznych. Europejscy partnerzy społeczni oczekują z kolei od krajowych organizacji przedstawienia propozycji tematów, które powinny zostać podjęte na poziomie europejskim (pojawily się m.in. kwestie: przyszłości pracy, czasu pracy, sytuacji starszych pracowników na rynku pracy, łączenia pracy zawodowej z opieką nad osobami zależnymi, ubezpieczenia od bezrobocia, itd.).

Europejski Dialog Społeczny stanowi jeden z filarów europejskiego modelu społecznego, który obejmuje m.in. trójstronne uzgodnienia partnerów społecznych z Komisją Europejską oraz innymi organami UE, obligatoryjne procedury konsultacji zagadnień z obszaru polityki społecznej, oraz dialog autonomiczny (w tym sektorowy) mogący, zgodnie z art. 155 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, prowadzić do zawierania porozumień zbiorowych.

Europejski dialog społeczny dostrzegany jest przede wszystkim w kontekście porozumień ramowych, które partnerzy społeczni mogą negocjować bądź w odpowiedzi na konsultacje ze strony KE bądź też z własnej inicjatywy. Na poziomie ponadbranżowym dotychczas przyjęte zostały cztery porozumienia ramowe, które następnie przekazano Komisji i zostały one przekształcone w dyrektywy Rady UE. Są to umowy: o urlopach rodzicielskich (Dyrektywa 96/34/WE), o pracy w niepełnym wymiarze czasu (Dyrektywa 97/81/WE), o pracy na czas nieokreślony (Dyrektywa 99/70/WE) oraz zrewidowana umowa o urlopach rodzicielskich (Dyrektywa 2010/18/UE). Następnie nastąpiło wdrożenie dyrektyw do porządku prawnego poszczególnych krajów członkowskich.

Od 2002 r. europejscy partnerzy społeczni podjęli wyzwanie negocjacji autonomicznych porozumień odpowiadających na konsultacje ze strony Komisji Europejskiej, lecz wdrażanych w sposób samodzielny (tzn. bez pośrednictwa dyrektyw wspólnotowych) na poziomie krajów członkowskich. Zawarto do tej pory 3 porozumienia ramowe tego typu dotyczące: telepracy (2002), stresu związanego z pracą (2004) oraz zapobiegania przemocy i nękanii w miejscu pracy (2007).

W 2009 r. po raz pierwszy samodzielnie wybrano temat negocjacji, a wynegocjowane porozumienie o włączających rynekach pracy (2010) postanowiono także samodzielnie wdrażać na poziomie krajowym. Opinie na temat zawartości tego porozumienia oraz możliwości jego efektywnej implementacji były jednak bardzo krytyczne. To, oraz wyraźne zdystansowanie się unijnych organizacji pracodawców od przyjmowania na siebie jakichkolwiek zobowiązań w okresie pokryzysowym spowodowało, że do negocjacji kolejnego porozumienia autonomicznego, którego temat także samodzielnie wybrali partnerzy społeczni doszło dopiero po 7 latach. Efektem jest porozumienie dotyczące aktywnego starzenia się i podejścia międzypokoleniowego (2017).

Istotnym elementem współpracy europejskich partnerów społecznych na poziomie ponadbranżowym są ramowe plany działań dotyczących wybranych elementów rynku pracy. Cechą charakterystyczną tego typu instrumentów jest to, że priorytety uzgadniane przez partnerów na poziomie wspólnotowym są następnie realizowane wspólnie na poziomie krajowym i podlegają corocznemu raportowaniu. Przykładem może być uzgodniony w 2013 r. Ramowy plan działań na rzecz zatrudnienia młodych.

Osobnym elementem autonomicznego dialogu europejskiego jest dialog sektorowy. Choć w niektórych branżach istniał on już wcześniej to impulsem do jego żywiołowego rozwoju w sposób sformalizowany było przyjęcie przez Komisję Europejską w 1998 r. decyzji o ustanowieniu Komitetów Dialogu Sektorowego. Obejmują one całe spektrum obszarów od tradycyjnych przemysłów takich jak hutniczy czy stoczniowy, poprzez branże usługowe aż do bardzo specyficznych sektorów takich jak np. futbol zawodowy. Szacuje się, że istniejące komitety reprezentują już ponad 70% pracowników krajów UE.

Warto zwrócić uwagę na zaangażowanie NSZZ „Solidarność” w dialog na poziomie europejskim. Już w 2002 r., a więc na 2 lata przed polską akcesją do UE przedstawiciel związku brał udział we wspomnianych już europejskich negocjacjach, dotyczących telepracy. Kolejne autonomiczne porozumienia europejskie także negocjowane były z udziałem przedstawicieli NSZZ „S”. Obecnie polski ruch związkowy reprezentowany jest zarówno w Europejskim Komitecie Dialogu Społecznego, (wypracowującym wspólne programy działań partnerów społecznych oraz monitorującym ich wdrażanie) jak też i w wielu komitetach dialogu sektorowego.

Spotkanie opłatkowe Małopolskiej „Solidarności”, Kraków – 16 stycznia 2018 r.

Statuetkę dla śp. Jacka Żaby odebrał przewodniczący „Solidarności” w MPK Kraków, Janusz Parda.

Elektroniczna legitymacja związkowa

Region Małopolski NSZZ „Solidarność”, realizując Uchwałę programową przyjętą przez Krajowy Zjazd Delegatów w 2014 r., przystąpił do realizacji wdrożenia Elektronicznej Legitymacji Członkowskiej (ELC).

Legitymacja elektroniczna to nowoczesne rozwiązanie. Wszystkie najważniejsze informacje zostaną zapisane w kodzie kreskowym, dzięki czemu ich właściciele będą mogli korzystać z przywilejów związanych z jej posiadaniem.

Wraz z nową legitymacją stworzymy bazę danych, dzięki której będziemy mogli łatwiej dotrzeć z ważnymi informacjami do wszystkich członków NSZZ „Solidarność”. Na jej podstawie będzie również weryfikowana przynależność związkowa w biurach Regionów, np. w ramach porad prawnych.

Zwracamy się z prośbą o wypełnienie wniosków o wydanie Elektronicznej Legitymacji Członkowskiej i dostarczenie ich do ZRM NSZZ „S” w Krakowie, pl. Szczepański 5, IV p., pok. 405 lub do Biur Terenowych. Aby wprowadzanie danych przebiegło sprawnie, każde pole we wniosku powinno być wypełnione czytelnie. Do uzyskania legitymacji niezbędne jest CZYTELNE uzupełnienie kolumn: imię i nazwisko, PESEL, data

wstąpienia do NSZZ „Solidarność”, nazwa organizacji i jej numer w rejestrze, własnoręczny podpis pod wnioskiem.

W przypadku braku dokładnej informacji na temat daty przystąpienia do Związku prosimy o podanie daty orientacyjnej, np. miesiąc i rok lub tylko rok. Pola dotyczące miejsca zamieszkania są polami nieobowiązkowymi.

Legitymacja będzie ważna przez rok. Po upływie tego czasu zostanie automatycznie przedłużona po potwierdzeniu przez przewodniczącego przynależności do Związku członków swojej organizacji.

Szczegółowych informacji udziela Dorota Perkowska – koordynator ELC Regionu Małopolskiego NSZZ „Solidarność” w godz. 8:30-15:00, tel. 12 421-82-75, e-mail: elc@solidarnosc.krakow.pl.

Dorota Perkowska

W przypadku złażenia prosimy przesłać na powyższy adres.
W przypadku zgubienia powiadomić: tel. 58 308 43 90,
lub email: legitymacja@solidarnosc.org.pl